

Neděle 1. po Zjevení Páně
Mk4,26-29
11.1.2026

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet.
S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy.

Píseň: 109

Čtení: Kaz3,1-8

Píseň: 419

Kázání: Mk4,26-29

S Božím královstvím je to tak; konečně ke konci čtvrté kapitoly se dočkáme vysvětlení, co připodobňují Ježíšova podobenství?

Je to a není to vysvětlení. Ježíšova podobenství, jakési hádanky, jsou o Božím království. Ježíšova slova nejsou definice ve smyslu Pythagorovy věty, kterou bychom se naučili, aplikovali, a ono by nám to vypočítalo přesný výsledek.

Jak na to, aby lidé uvěřili? Jak na to, aby naše zvěstování o Božím království bylo úspěšné? Jak to zařídit, aby naše modlitebny, kostely, domácnosti se naplnily vírou a v posledu i lidmi?

Ježíš na tuto otázku ani v tomto podobenství nedává přesnou odpověď. Zdánlivě mluví o něčem úplně jiném. Mluví o *Božím království* jako zasetém semínku. Jak poznat Boží království? Jak do něj vstoupit? Jde toto království zachytit, zažít? Nebo to bude až jednou po skonání věků? Nevím...

Vím jen, že mnoho lidí, či církví, si myslelo, že Boží království lze postavit, uskutečnit vlastní silou, a to zde na zemi. Mysleli si, že lze natrvalo ustanovit toto království. Převážně k tomuto cíli používali zastrašování, manipulaci, moc a sílu.

Ježíš nás učí nikoli definicemi. Neučí nás, jak na to, ale vypráví, připodobňuje.

S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje-vhodí semeno-semínko do země-na zem. Že by stačilo semínko pohodit, jen tak na zem? To se ani nechce věřit. Přeci nám říkali: neházejte perly sviním. Ale v tomto podobenství je to naopak, protože někdy na sadbě záleží budoucí život. Některá semínka jsou pro zachování života dražší než perla. O tom by nám mohli vyprávět lidé, kteří mají hlad.

Tady se říká: „Človče, hod' semínko na zem a nestarej se. Neboj se, hod', měj tu odvahu!“

Když jsem mluvila o sviních, nechtěla jsem tím nikoho urazit. Avšak hodit na zem jen tak semínko bez strachu, pochyb, to někdy není vůbec lehké.

To chce odvahu, to chce důvěru i víru. Nikoli důvěru v mou dovednost, že budu sít tam, kde to zrno vzejde.

Ta víra se upíná k tomu, že do Božího království můžeme vstoupit již nyní, již zde. Setba není zbytečná, rozmarná, neopatrná, když házíme semínka po zemi. Prostě máme házet semínka, která přinášejí zprávu o Božím království jako skutečnosti. Skutečnosti, kdy se náš lidský čas-chronos, poznamenaný smrtí, setká s časem Božím-kairos, do kterého jsme zváni. Je to čas spasení. Tento letmý dotek nám dodá sílu k dalšímu házení semínek k dalšímu setí, k další naději, že svět nespěje do záhuby.

At' spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak. Tak máme po práci. Hodili jsme semeno do země a můžeme si odpočinout? Zde se neříká, že bychom neměli nic dělat a jen odpočívat. Zde se mluví o tom, že je čas práce, kdy se namáháme, a potom je čas spánku, odpočinku po dobře vykonané práci.

Avšak já si myslím, že ani tak nejde o ten odpočinek a spánek. Jde o to, že nyní je čas na práci toho semínka. To semínko totiž mezitím, co není nic vidět, pracuje. Zatím jako by se nic nedělo. Jako by semínko zmizelo z našeho dohledu.

Semeno vzchází a roste, on ani (tedy ten, co seje) neví jak. Země sama od sebe plodí nejprve stéblo, potom klas, a nakonec zralé obilí v klasu. V originálu o vzejití setby je použito slovo, které my dobře známe: ‚automaté‘. Prostě zrno je naprogramované, jeho fáze růstu jsou automatickou činností. Proces je nastaven tak, že jedna fáze růstu nasedá na druhou. Prostě to jede a my ani nevíme jak.

Co je ošidné pro toho člověka, který seje? Co je ošidné pro nás, je čekání. Úroda není hned. Úrodu mohou ohrozit vnější faktory. Úrodu, i když jsme semínko vypustili z ruky a hodili, může ohrozit mnoho nahodilostí.

Přesto ten člověk, Ježíš, jde a hází padni komu padni, a čeká. A ono to vzešlo, navzdory všemu, co se staví do cesty automatickému naprogramování zvěsti evangelia.

S Božím královstvím je to tak, nás ujišťuje Ježíš. Je zaseto, a tu a tam je sklizeň. Ježíš nás upozorňuje na to, že čekat okamžitý užitek je cesta, která vede k malomyslnosti, skleslosti, a nakonec možná k nevíře.

Pane, prosíme, dej, abychom nezapomínali na to, že úroda je tvé dílo. Prosíme o sílu, abychom vytrvali, i když se nám zdá, že naše práce je marná. Prosíme o pevnou víru, která nepodlehne malomyslnosti.

Amen.

Píseň: 714

Poslání:

Co je zaseto v poníženosti, vstává v slávě.

Co je zaseto v slabosti, vstává v moci.

Požehnání:

Pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Amen.

Píseň: 716